

Prilagodba djeteta na vrtić traje određeni period. Kod starije djece to je nešto kraći period, kod mlađe duži.

U tom periodu budite spremni i strpljivi s djetetom, prilazite mu s razumijevanjem, jer je njemu taj period jako težak, uporno ga uvjeravajte da ga volite najviše na svijetu i da to što morate raditi ne znači da ga volite manje.

Dogovarajte se s odgajateljima, pitajte što vas zanima, sugerirajte kako pristupiti djetetu kada je u nekom neraspoloženju...

I uvijek imajte na umu da je vrtić lijepo mjesto puno igre i zabave, te da će sve teškoće prilagodbe s vremenom proći. Jedino je važno zadržati pozitivan stav spram vrtića, ali i sami spram sebe. Jer nijedan roditelj nije loš roditelj ako mora raditi. To što ostavljate svoje dijete u vrtiću da se socijalizira, razvija nove vještine i znanja shvatite kao izazov, a ne samo kao nužnost.

Što možete napraviti prije polaska u vrtić?

- privikavajte dijete, ukoliko ste u mogućnosti, na svoje povremene odlaske
- neka ostane kod bake ili kod neke druge osobe ne nekoliko sati, kako bi shvatilo da to što vi odlazite ne znači da se nećete vratiti;
- pripremajte dijete od kuće na vrtić - govorite o vrtiću sa veseljem i iščekivanjem - ali to zaista i mislite.
- ukoliko je dijete manje, naučite ga jesti samostalno žlicom te piti iz čaše, kako bi bilo što samostalnije u vrtiću i što manje ovisilo o drugima;
- vi se pripremite na situaciju da odgoj vašeg djeteta prepuštate u određenoj mjeri profesionalcima, tako da jedina osoba koja bude u stresu kod polaska u vrtić bude vaše dijete. Jer ako i vi prolazite teškoće pri razdvajanju od djeteta, tko će onda ostati pribran da pomogne djetetu u nošenju s njegovim emocijama straha, izgubljenosti i bespomoćnosti?

KAKO DJETETU OLAKŠATI PRILAGODBU NA ŽIVOT U NOVOJ OKOLINI JASLICA I VRTIĆA

DV „Leteći medvjedići“

POŠTOVANI RODITELJI!

Upisom vašeg djeteta u vrtić postajemo bliski suradnici u njezi, odgoju i naobrazbi. Zajednička nam je zadaća osigurati sve uvjete potrebne za zdravlje, sigurnost i optimalan razvoj djeteta, za njegovo slobodno, radosno i vedro djetinjstvo.

Za većinu djece vrtić predstavlja prvo odvajanje od roditelja, nepoznat prostor u kojem ga roditelj ostavlja nepoznatim ljudima.

Svakodnevnim dolaskom u vrtić dijete će naučiti slijed radnji (dolazak u vrtić - odlazak roditelja - boravak u grupi - povratak roditelja i odlazak kući). Na toj osnovi dijete gradi povjerenje u roditelja, odnosno stječe sigurnost u roditelja koji će doći po njega i odvesti ga iz vrtića u sigurno okruženje doma. Dakle, za većinu djece polazak u vrtić predstavlja stres, koji se manifestira kroz niz emocionalnih, tjelesnih i ponašajnih reakcija.

Prvih dana boravka u vrtiću dijete može:

- oštro protestirati
- svoju bespomoćnost izražavati nesretnim plačem i pasivnošću

- odbijati kontakt s odgajateljem, ili suprotno tome, biti potpuno orijentirano na njega
- čvrsto držati svoju dudu, bočicu, igračku (tzv. prijelazni objekt)
- odbijati hranu ili slabo jesti
- kratko i nemirno ili uopće neće spavati
- ljutnju, što ne može izmijeniti situaciju, izražavat će vrištanjem, zvanjem mame i tate, agresijom usmjerenom na drugu djecu, odgajatelje, stvari itd..

Ponašanja roditelja koja će olakšati djetetovu prilagodbu na vrtić:

- pozitivan stav roditelja prema vrtiću
- povjerenje u osobe koje će se u vrtiću brinuti za njegovo dijete
- boravak s djetetom u vrtiću tijekom prvih dana prilagodbe
- aktivno uključivanje roditelja u igru i aktivnosti u odgojnoj grupi
- redovito dovođenje djeteta u vrtić (kontinuitetom dolaska dajete mu priliku da stekne sigurnost i povjerenje te ostvari emocionalnu bliskost sa odgajateljima i drugom djecom)
- donijeti stvar uz koju je dijete emocionalno vezano (dudu, flašicu, gazu, dekicu, omiljenu igračku i sl.) i uz koju se može umiriti

Kada ostavlja dijete u vrtiću roditelj treba:

- u terminima koje dijete razumije, definirati

količinu vremena koju će dijete provesti samo, bez roditelja (npr. „Idem kupiti novine; idem na posao“ i sl.)

- naglasiti potpunu sigurnost svog povratka („Kada to obavim vratit ću se po tebe.“)
- navesti odgajatelja kao osobu koja će se brinuti o djetetu („Teta će te čuvati dok se ja ne vratim.“)
- definirati aktivnosti u koje se dijete može uključiti za vrijeme boravka u vrtiću („Ti se igraju s kockama dok se ja ne vratim po tebe.“)
- kratko se opraštati s djetetom- u protivnom roditelj ostavlja dojam nesigurnosti što nepovoljno utječe na dijete. Roditelji se iz istog razloga ne bi smjeli zadržavati u vidokrugu djeteta (npr. na hodniku, viriti kroz prozor u djetetovu sobu i sl.).

Što može otežati odvajanje?

- nesiguran, zaplakan roditelj
- roditelj koji, ne oprostivši se od djeteta, doslovno pobjegne
- roditelj koji od svog djeteta traži dopuštenje za odlazak („Mogu li sada otići?“; „Reci mi kad mogu otići!“ i sl.)
- roditelj koji se dugo zadržava na vratima sobe i/ili stalno viri kroz prozor i sl.

Zašto?

Zato što djeca u svojim ponašanjima

pokazuju tendenciju kopiranja osjećaja roditelja. Dijete koje osjeća roditeljevu nesigurnost i nepovjerenje i samo je nesigurno i nepovjerljivo.